

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/230/2020
Identifikačné číslo spisu:	7117224019
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2022
Meno a priezvisko:	Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:7117224019.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne P. S., bývajúcej v A. Ž.G., H. X, zastúpenej JUDr. Rudolf Manik, PhD., MBA, MHA - ADVOKÁT s.r.o., so sídlom v Košiciach, Masarykova 2, proti žalovaným 1/ EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, zastúpenej TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Nám. M. Benku 2, 2/ AUKČNÁ SPOLOČNOSŤ s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kopčianska 10, zastúpenej ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - Marek Piršel s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kopčianska 10, 3/ T. W.E., bývajúcemu v A. Ž., Š. XX, o určenie neplatnosti dražby, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 12C/38/2017, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. septembra 2019, sp. zn. 11Co/226/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným 1/ a 2/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ resp. „okresný súd“) rozsudkom z 25. mája 2018, č. k. 12C/38/2017-100 v spojení s opravným uznesením z 28. februára 2019, č. k. 12C/38/2017-200 zamietol žalobu o určenie, že dražba nehnuteľností, zapísaných na katastrálnom odbore Okresného úradu Trebišov, obec A. Ž., v katastrálnom území A. Ž., na liste vlastníctva č. XXX, ako rodinný dom, súpisné číslo 16, na H. X v A. Ž., nachádzajúci sa na parcele registra „C“ číslo XXX, parcela registra „C“ číslo XXX, vedená ako zastavané plochy a nádvoria s výmerou 1107 m² a parcela registra „C“ číslo XXX/X, vedená ako záhrady o výmere 1825 m² zo dňa 29. septembra 2017 je neplatná (výrok I.). Žalovaným 1/, 2/ a 3/ (ďalej aj „žalovaní“) priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v 100 % výške (výrok II.). Pôvodný žalobca, ADMINISTRATEUR JUDICIAIRE - KONKURSVERWALTER MANIK k. s., ako správca konkurznej podstaty sa domáhal určenia neplatnosti dražby nehnuteľností z dôvodu, že po vyhlásení konkurzu na majetok P. S. a zaradení nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty, ktorú skutočnosť správca zverejnil v Obchodnom vestníku dňa 25. augusta 2017, bolo povinnosťou žalovaného 2/ upustiť od dražby a z dôvodu, že mu ako správcovi neboli doručované žiadne písomnosti o priebehu dražby. Po vykonaní dokazovania na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 21 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení

zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „zákon č. 527/2002 Z.z.“), § 166c ods. 1 písm. c/ a ods. 2, § 167g, § 167h ods. 3, § 167k ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z.z.“) a § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „zákon č. 162/1995 Z.z.“) a dospel k záveru, že vyhlásenie konkurzu na majetok P. S. nebránilo v konaní dražby nehnuteľností v zmysle ustanovenia § 167g zákona č. 7/2005 Z.z. Nakoľko žalovaný 1/ si ako zabezpečený veriteľ pohľadávku v konkurze neprihlásil, podľa ustanovenia § 167k ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. nehnuteľnosti nemohli tvoriť konkurznú podstatu. Súd prvej inštancie nepovažoval za opodstatnený ani dôvod neplatnosti dražby spočívajúci v nedoručovaní písomností správcovi o priebehu dražby, pretože svoje tvrdenie nijak nekonkretizoval. Okresný súd žalobe nevyhovел tiež z dôvodu nedostatku vecnej legitimácie, vyvolaného podľa jeho názoru tým, že konania sa nezúčastnil tiež P. S., ktorý bol pred udelením príklepu na dražbe spoluvlastníkom nehnuteľností. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods.1 v spojení s ust. § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 25. septembra 2019, sp. zn. 11Co/226/2019 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu ADMINISTRATEUR JUDICIAIRE-KONKURSVERWALTER MANIK k. s., vstúpila P. S. (výrok I.), potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie (výrok II.), žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovaným 1/ a 2/ 100 % trov odvolacieho konania (výrok III.), vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 3/ žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (výrok IV.). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu v súlade s ustanoveniami § 80 ods. 1 a 2 CSP, na základe návrhu žalobcu, za súhlasu P. S. a po zistení, že v obchodnom vestníku bolo zverejnené oznámenie o skončení konkurzu, následkom čoho sa konkurz zrušil. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a preto sa v súlade s § 387 ods. 2 CSP v odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie, že dôvody, na ktorých spočíva rozhodnutie okresného súdu, považuje bez akýchkoľvek výhrad za vecne správne a tiež úplné z hľadiska všetkých kľúčových otázok nastolených v priebehu konania oboma procesnými stranami. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, reagujúc na podstatné tvrdenia žalobkyne v odvolaní odvolací súd dodal, že predmetom odvolacieho prieskumu bola správnosť právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, nakoľko žalobkyňa za dôvod neplatnosti dražby označila porušenie ustanovenia § 19 ods. 1 písm. e/ zákona č. 527/2002 Z. z., ukládajúceho dražobníkovi povinnosť upustiť od dražby (tiež) v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok vlastníka predmetu dražby. Odvolací súd uviedol, že okresný súd v okolnostiach prípadu správne usúdil, že na majetok P. S. bol vyhlásený osobitný druh konkurzu v rámci jej oddĺženia, ktorý podlieha komplexnej úprave v štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z.z., z ktorej explicitne vyplýva, že majetok dlžníka, na ktorom viazu zabezpečovacie práva oddľžovaciemu konkurzu zásadne nepodlieha a že jeho zaradenie do konkurznej podstaty nie je daný zápisom do súpisu konkurznej podstaty správcom a prípadným vylúčením z takého súpisu rozhodnutím súdu na podklade excindačnej žaloby, ale je dôsledkom zákonom predpokladanej skutočnosti, ktorou je prihlásenie sa do konkurzu prednostným zabezpečeným veriteľom. Z toho je potrebné vyvodíť, že pre zaradenie zaťaženého majetku do konkurznej podstaty je v oddľžovacom konkurze zápis do súpisu konkurznej podstaty správcom právne bezvýznamnou skutočnosťou. Za ešte podstatnejšie odvolací súd považoval ustanovenie § 167k ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z., v zmysle ktorého ak prednostný zabezpečený veriteľ alebo neskorší zabezpečený veriteľ, ktorého uspokojenie možno predpokladať zo zaťaženého majetku, pristúpi k výkonu zabezpečovacieho práva, zaťažený majetok prestane podliehať konkurzu, vyplýva, že ani prípadné zaradenie zaťaženého majetku do konkurznej podstaty nebráni výkonu zabezpečovacieho práva. Odvolací súd na podklade svojich úvah uzavrel, že zápis zaťaženého majetku do konkurznej podstaty oddľžovaného dlžníka je právne bezvýznamný nielen pre zaradenie toho majetku do konkurznej podstaty, ale aj pre jej vylúčenie z konkurznej podstaty následkom pristúpenia k výkonu zabezpečovacieho práva zabezpečeným veriteľom v zmysle ustanovenia § 167k ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. Ďalej uviedol, že § 167g veta prvá zákona č. 7/2005 Z.z. je zároveň explicitne upravené, že ak dražbu navrhla osoba, ktorá vykonáva záložné právo, vyhlásenie (oddľžovacieho) konkurzu nebráni v konaní dražby, čo samo o sebe vyvracia správnosť

ďalšieho nosného názoru odvolateľa, že žalovaný 2/ mal povinnosť od konania dražby upustiť už len preto, že na majetok P. S. bol vyhlásený konkurz. Pokiaľ odvolateľka vychádzala z úpravy § 19 ods. 1 písm. e/ zákona č. 527/2002 Z. z., podľa názoru odvolacieho súdu, je potrebné toto zákonné ustanovenie vykladať v tom zmysle, že povinnosť dražobníka upustiť od dražby sa vzťahuje výlučne na prípad vyhlásenia konkurzu na majetok vlastníka predmetu dražby podľa druhej časti zákona č. 7/2005 Z. z. a nie na oddlžovací konkurz podľa časti štvrtej tohto zákona, práve ktorý bol na majetok P. S. vyhlásený. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) podala dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodňovala ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Mala teda za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu resp. ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Žalobkyňa uviedla, že v predmetnom konaní uniesla dôkazné bremeno, ktoré malo spočívať v preukázaní oprávnenosti požadovania vyhlásenia dražby z 29. septembra 2017 za neplatnú už len z titulu predaja nehnuteľnosti úpadcu dražobníkom počas jej zápisu v konkurznej podstate. Nemožno si podľa žalobkyne osobovať právo a tvrdiť, že niečo patrí alebo nepatrí do konkurzu; keď správca spíše nejaký majetok do konkurznej podstaty, tento majetok tam patrí kým sa nepreukáže opak. Práve na vyvrátenie pochybnosti o zapísaní nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty zriadil zákon č. 7/2005 Z.z. inštitút námietky tretích osôb proti tomuto zápisu uplatnenej u správcu a inštitút excindačnej žaloby podanej proti správcovi o vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty v prípade nevyhovenia námietkam týchto tretích osôb, čo v danom prípade nenastalo. Dovolateľka považovala za nesprávny záver odvolacieho súdu, že pre zaradenie zaťaženého majetku do konkurznej podstaty je v oddlžovacom konkurze jej zápis do súpisu konkurznej podstaty správcom právne bezvýznamnou skutočnosťou a upustiť od dražby by z tohto dôvodu nemal dražobník pri oddlžovacom konkurze v zmysle IV. hlavy zákona. Podľa názoru dovolateľky vždy treba prioritne riešiť otázku, či je predmet dražby zapísaný v súpise konkurznej podstaty a nie či je tento zápis oprávnený. V tejto súvislosti poukázala na judikáciu Najvyššieho súdu Českej republiky (rozsudok z 20. novembra 2014 sp. zn. 21Cdo/953/2014, rozsudok z 9. apríla 2015 sp. zn. 21Cdo/1506/2014). V závere dovolania uviedla, že dražba sa realizovala počas konkurzu žalobkyne na základe dávno premĺčanej pohľadávky veriteľa a tieto skutočnosti vrátane zápisu nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty žalobkyne odôvodňujú vyhlásenie dražby za neplatnú. Z uvedených dôvodov žiadala odvolací súd, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vrátil vec odvolaciemu súdu na nové konanie a rozhodnutie resp. zmenil rozsudok odvolacieho súdu, vyhovel žalobe a priznal jej náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň požiadala o odklad vykonateľnosti i právoplatnosti napadnutého rozhodnutia podľa § 444 CSP do rozhodnutia dovolacieho súdu. Ako dôvod hodný osobitného zreteľa žalobkyňa uviedla, že sa žalovaný 3/ ako vydražiteľ domáha vypratania nehnuteľností, ktoré žalobkyňa so svojou rodinou obýva a inú možnosť bývania nemá zabezpečenú, vzhľadom na a navyše v danej veci navyše nejde o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, preto možno návrhu na odklad jeho právoplatnosti vyhovieť.

4.1. Žalovaný 1/ sa vo svojom vyjadrení k dovolaniu v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, ktoré bolo následne potvrdené rozhodnutím odvolacieho súdu a navrhol, aby dovolací súd dovolanie ako nedôvodné zamietol a priznal mu náhradu trov konania. Žalovaný 1/ poukázal na porušenie zákonných ustanovení zo strany správcu, keďže v danom prípade vôbec nebol oprávnený predmetnú nehnuteľnosť zapísať do konkurznej podstaty. Konanie správcu v rozpore so zákonom nemôže byť pričítané na ťarchu žalovaného 1/ a znemožniť mu výkon jeho práv, t.j. zabezpečený veriteľ bol naďalej oprávnený domáhať sa uspokojenia zabezpečenej pohľadávky z predmetu zabezpečovacieho práva, keďže v zmysle § 167g ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. vyhlásenie konkurzu nebráni v konaní dražby. Za rovnako absurdné považoval, aby sa žalobkyňa bránila tým, že pokiaľ je nehnuteľnosť zapísaná do súpisu konkurznej podstaty, je oprávnený s týmito nehnuteľnosťami nakladať len správca. Žalovaný 1/ rovnako nepovažoval vo vzťahu k predmetu konania za dôvodnú argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa jej obydľia, nakoľko je zrejmé, že v prípade, ak by aj nehnuteľnosť speňažoval v konkurze správca, žalobkyňa by bola povinná nehnuteľnosť vypratať a skutočnosť, že nehnuteľnosť je obydľím žalobkyne by v tomto smere nebola relevantná.

4.2. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení nesúhlasil s tvrdeniami žalobkyne uvedenými v dovolaní, nakoľko vyplývajú z nepochopenia zámeru zákonodarcu pri novelizácii oddelenia fyzických osôb a z nesprávnej aplikácie zákona č. 7/2005 Z.z. Žalobkyňa prezentuje svoj výklad, resp. svoju zaužívanú prax pri postupe správcu konkurznej podstaty v zmysle zákona č. 7/2005 Z.z., ktoré však nepodložila uvedením konkrétnych ustanovení zákona, možno aj z dôvodu, že tie, ktoré by podporovali jej názor a výklad, sú uvedené v II. hlave zákona a nie v IV. hlave - oddelenie, podľa ktorých sa malo postupovať v prípade konkurzného konania žalobkyne. Žalovaný 2/ uviedol, že vychádzal priamo z ustanovení zákona č. 7/2005 Z.z., z ktorých vychádza aj podľa jeho názoru správny právny záver rozhodnutia okresného súdu podporený právnym názorom odvolacieho súdu. K prípustnosti dovolania žalobkyne z dôvodov podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP uviedol, že medzi žalobkyňou uvádzanými rozsudkami a prejednávanej prípadom absentuje legislatívna spojitosť a navyše nejde o rozhodnutia, ktoré by sa týkali rozhodovacej praxe odvolacieho súdu s pôsobnosťou na území SR. Na základe uvedeného žiadal, aby dovolací súd dovolanie zamietol a žalobkyňu zaviazal uhradiť mu náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C.s.p. alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Žalobkyňa prípustnosť podaného dovolania vyvodzovala z ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Pre obidve procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska citovaného zákonného ustanovenia môže byť pritom len otázka právna (teda v žiadnom prípade nie skutková otázka). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnú (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnú (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení).

11. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a napokon uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, by mal dovolateľ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom, ktorú odvolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti doposiaľ neposudzoval a uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená.

12. Pokiaľ dovolateľ v takom dovolaní nevymedzí právnu otázku alebo v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP neoznačí ustálenú súdnu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, odvolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli. V prípade absencie uvedeného odvolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie a odvolací súd a v súvislosti s tým ani vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky; v opačnom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priechiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str. 1382 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/6/2017, sp. zn. 3Cdo/28/2017).

13. Podľa názoru žalobkyne je jej dovolanie prípustné v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, resp. § 421 ods. 1 písm. b/ CSP z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia vyhlásenia dražby nehnuteľností dňa 29. septembra 2017 z titulu predaja nehnuteľností úpadcu dražobníkom počas zápisu nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty žalobkyne. Mala za to, že vždy treba prioritne riešiť otázku, či je predmet dražby zapísaný v súpise konkurznej podstaty a nie či je tento zápis oprávnený.

14. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“.

15. V zmysle záverov najvyššieho súdu vyjadrených v rozhodnutí publikovanom ako judikát R 71/2018 patria do pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené Zborníkoch najvyšších súdov č. I., II. a IV. vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986.

16. Pod pojem ustálenej súdnej praxe a pod pojem dovolací súd v zmysle § 421 ods. 1 CSP teda nemožno zahrnúť rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo/953/2014 a sp. zn. 21Cdo/1506/2014, na ktoré dovolateľka poukázala vo svojom dovolaní. V dovolaniach, prípustnosť ktorých je vyvodzovaná z tohto ustanovenia, nemožno preto (úspešne) poukazovať na rozhodnutia uvedeného súdu. Pokiaľ je riešenie určitej právnej otázky odvolacím súdom prípadne odlišné od riešení

danej otázky týmto súdom, nemôže ísť o „odklon“ relevantný v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (viď 3Cdo/204/2018).

17. Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP predpokladá, že právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Právna úprava účinná od 1. júla 2016 dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená. Základným predpokladom prípustnosti dovolania je, že dovolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti doposiaľ neposudzoval právnu otázku nastolenú dovolateľom (t. j. právne posúdenie veci odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí). Ak dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

18. Z obsahu dovolania žalobkyne odôvodneného § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP je zrejmé, že žalobkyňa uviedla všeobecnú charakteristiku nesprávností, ku ktorým podľa jej názoru došlo v konaní pred odvolacím súdom, avšak nekonkretizovala právnu otázku, na riešení, ktorej založil odvolací súd svoje rozhodnutie a neoznačila žiadne konkrétne rozhodnutie, stanovisko, judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu) od záverov, ktorého sa odvolací súd odklonil, ani nevysvetlila potrebu, aby dovolací súd takúto otázku vyriešil. Dovolateľka konštatovala nesprávne právne posúdenie vecí súdmi oboch nižších inštancií v otázke neplatnosti dražby nehnuteľností žalobkyne zapísaných do súpisu konkurznej podstaty, v čom konkrétne sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, resp. akú právnu otázku je potrebné vyriešiť v dovolaní neuviedla. Žalobkyňa týmto argumentom vyjadrila len svoj nesúhlas s právnym posúdením a postupom odvolacieho súdu. Vyššie uvedená dovolacia argumentácia žalobcu o nesprávnosti skutkových záverov odvolacieho súdu je preto neopodstatnená a nespôsobilá založiť prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ resp. b/ CSP. Samotné polemizovanie dovolateľky s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ resp. b/ CSP (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/203/2016, 3Cdo/6/2017, 3Cdo/67/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017).

19. Dôvodom pre odmietnutie dovolania je skutočnosť, že dovolateľkou uplatnený dovolací dôvod nebol vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 v spojení s § 421 ods. 1 CSP. Dovolateľka totiž označila za dovolací dôvod nesprávne právne posúdenie vecí podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, resp. § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Podľa názoru dovolacieho súdu podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 CSP neboli splnené, keď žalobkyňa v dovolaní neoznačila rozhodnutia dovolacieho súdu vyjadrujúce právne názory, od ktorých sa odvolací súd odklonil a zaujal iný právny názor, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal dovolací súd vo svojich rozhodnutiach a rovnako neuviedla konkrétnu právnu otázku a neuviedla, prečo zaujal odvolací súd nesprávny právny názor na jej riešenie. Z tohto dôvodu dovolací dôvod nebol žalobkyňou vymedzený spôsobom uvedeným § 431 až § 435 CSP. Absenciu takej náležitosti považuje CSP za dôvod pre odmietnutie dovolania.

20. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne, v ktorom namietala nesprávne právne posúdenie vecí v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP ako dovolanie, v ktorom dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

21. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP, a preto v súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (napr. 4Cdo/144/2019, 4Cdo/108/2019, 9Cdo/72/2020, 9Cdo/184/2020).

22. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a zásadou úspechu žalovaných 1/ a 2/ v dovolacom konaní, ktorým priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni v plnom rozsahu (§ 255 ods. 1 CSP). O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.